

XXXV.

Betænkning

over

Forflag til Lov indeholdende Tillæg til Lov af 20de Juni 1850 om Oprettelse af Creditforeninger m. m.

(Afgiven af Landstingets Udvalg den 10de December 1860.)

Det Lovforflag, som af Landstinget er henvisst til undertegnede Udvalg, gaaer ud paa en Forandring af den Bestemmelse i Lov af 20de Juni 1850 § 3 Littr. d, at i de i Henhold til samme oprettede Creditforeninger „Alle dert indtraadte Interessenter skulle være solidarisk ansvarlige for de af Foreningen udstædte Gjældsforfribninger.“ Det andrager nemlig paa, at de i den nævnte Lovs § 2 omhandlede Begunstigelser skulle kunne tilstaaes saadanne Foreninger eller fremdeles komme de alt bestaaende tilgode, naanseet at der i Statutterne indføres Serier eller Afdelinger — saavel for Intrædelse af Interessenter som for Udstedelse af Creditforeningsobligationer — saaledes, at Ansvarligheden indskrænkes til Pantebitorerne i de for sig bestaaende Serier eller Afdelinger.

Anslet om en saadan deelvis Afslutning er nærmest fremkaldt derved, at den ved Statutterne foreskrevne aarlige Amortisation af de aldre Laan taber en stor Deel af sin Betydning, naar der samtidigen som Følge af nye Laan udgives en langt overveienende Mængde Obligationer af en og samme Betskaffenhed. Udvalget skjønner heller ikke rettere, end at det maa ligge i Obligationsejernes Interesse, at Virkningen af den statutmæssige Formindsættelse af den circulerende Obligationssmasse ved Opkjøb

eller ved Indfrielse af Obligationer, der aarliggen skulle tilintetgjøres, ikke bliver illusorisk ved Udstedelsen i et aldeles ubegrændset Omfang af nye Obligationer med samme Ret og hvorved dette Papiers Priis paa Pengemarkedet let kan blive trykket, samt at Pantesikkerheden ved de regelmæssige Afdrag stadigen voger uden at svækkes ved Sammenblandingen med nye Laan, hvis Amortisation først begynder, og at det hele Gjældsforhold vil være afviklet inden en forud bestemmelig Tid. Medens Foranstaltningen saaledes vil være til Betryggelse for Foreningens Creditorer, antager Udvalget, at ogsaa dens Debitorer, som ved de aarlige Afdrag paa deres Gjæld have forøget Sikkerheden af de derved stillede Panter og derved formindstet Risikoen af den mellem dem bestaaende solidariske Ansvarlighed, ville være vel tjente med, at denne Fordeel ikke forringes ved, at Ansvarligheden stadigen udstrækkes til nye Debitorer, hvis Panter ganske eller dog til nærmelsesviis hæfte for det fulde Beløb, som derpaa tør udlaanes. Det vilde saaledes kun være de nye Laantagere, hvis Afgang til paa fordeelagtige Vilkaar at afhænde de for tilstaaede Laan dem udliveredede Obligationer muligen kunde svækkes ved den foreslaaede Foranstaltning; men aaseet fra, at den offentlige Credit nærmest er interesseret i, at de alle-